

A Magyar Köztársaság nevében !

A Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Győrött, a 2010. évi október hó 19. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

A jelentős mennyiségű kábítószerrel visszaélés büntette miatt vádlott ellen indult büntető ügyben a Veszprém Megyei Bíróság 2009. évi szeptember hó 24. napján kihirdetett 5.B.529/2009/17. számú **ítéletét megváltoztatja, a végleges hatályú kiutasítást mellőzi.**

Egyebekben az első fokú bíróság ítéletét vádlott vonatkozásában helybenhagyja.

A vádlott által 2009. szeptember hó 24. napjától a mai napig házi őrizetben töltött idő a kiszabott szabadságvesztésbe beszámít azzal, hogy 3 /három/ nap házi őrizetben töltött idő egy nap szabadságvesztésnek felel meg.

A másodfokú eljárásban összesen 498.272.- /Négyszázkilencvennyolcezer-kettőszázhetvenkettő/ Ft bűnügyi költség merült fel, melyből 159.834.- /Egyszázötvenkilencezer-nyolcszázharmincnégy/ Ft-ot vádlott, míg 338.438.- /Háromszázharmincnyolcezer-négyszázharmincnyolc/ Ft-ot az állam visel.

I n d o k o l á s :

A Veszprém Megyei Bíróság megismételt eljárás követően a 2009. szeptember 24. napján kelt 5.B.529/2009/17. számú ítéletében vádlottat bűnösnek mondta ki 1 rb jelentős mennyiségű, 18. életévét be nem töltött személy felhasználásával elkövetett kábítószerrel visszaélés büntetében, mint társtettest (Btk. 282/B.§ (2) bekezdés a/ és (3) bekezdés a/ pont). Ezért a bíróság a vádlottat 2 év 6 hónap börtönbüntetésre, 3 év közügyektől eltiltásra és végleges hatályú kiutasításra ítélte. Beszámította az előzetes fogvatartásban töltött időt. Rendelkezett az eljárás során lefoglalt dolgok sorsáról, valamint az eljárás során felmerült bűnügyi költség viseléséről.

Az *első fokon eljáró ügyész* a főbüntetés súlyosítása céljából jelentett be fellebbezést.

A Győri Fellebbviteli Főügyészség a Bf.261/2009/4-I. számú átiratában indítványozta, hogy a másodfokú bíróság az első fokú ítélet tényállását egészítse ki **tanú 9** életkorára és a lefoglalt kábítószer hatóanyagtartalmára vonatkozóan, továbbá a bűnösségi körülményeket, illetőleg a bűncselekmény megnevezését pontosítsa, valamint a vádlott bűnösségét további 1 rb jelentős mennyiségű kábítószer tartással elkövetett kábítószerrel visszaélés büntetében állapítsa meg (Btk. 282.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés b/ pont). A cselekmény minősítéséhez fűzött jogi indokolást a forgalomba hozatallal történő elkövetés megnevezésével egészítse ki. A súlyosító körülményeket pontosítsa, az ítélet indokolásában a mellékbüntetésnél történő elírást korrigálja, valamint a vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés-büntetés tartamát jelentős mértékben emelje fel és annak végrehajtási fokozatául fegyházat jelöljön meg. Egyebekben az első fokú bíróság ítéletét hagyja helyben.

Az ítélet kihirdetését követően a *vádlott és védője* elsődlegesen felmentésért, másodlagosan enyhítésért jelentett be fellebbezést.

A 2010. május 11. napján megtartott nyilvános ülésen vádlott meghatalmazott védője becsatolta szakértő 1 igazságügyi orvosszakértő által készített elmeorvos és pszichológus szakértői véleményt, mely szerint a vádlott mind a cselekmény elkövetési idején, mind pedig az elbíráláskor természetes megbetegedései, súlyos, magas vérnyomása, stroke utáni állapota, szellemi hanyatlása, személyiség torzulása, organikus hangulat zavara miatt enyhe-közepes fokban volt korlátozott abban, hogy felismerje a terhére rótt cselekmény veszélyességét és abban is, hogy ennek megfelelő cselekvést tanúsítson.

Erre a szakértői véleményre figyelemmel indítványozta az első fokú eljárás során készült szakértői vélemény kiegészítését mely szerint a vádlott beszámítási képessége a bűncselekmény elkövetésének idején nem volt korlátozott.

Az ítélet tábla a bizonyítási indítványnak helyt adott és elrendelte a korábbi igazságügyi pszichiáter szakértői vélemény kiegészítését.

A 2010. október 19. napján tartott tárgyalásra megidézett *szakértő 1, szakértő 2 és szakértő 3 igazságügyi szakértők* fenntartották az írásban előterjesztett véleményüket, vagyis azt, hogy a vádlott mind a cselekmény idején, mind jelenleg enyhe-közepes fokban volt korlátozott abban, hogy cselekmény következményeit felismerje, és hogy ennek megfelelően cselekedjék. Kiegészítették a véleményüket azzal, hogy a vádlott jelenlegi egészségügyi állapota miatt börtöntűrő képessége súlyos fokban megnehezült. Rámutattak arra, hogy véleményük elkészítésekor a vádlott személyes vizsgálatára és a Tököli Büntetés-végrehajtási Kórház orvosi adataira, irataira támaszkodtak. Ez alapján állapították meg, hogy a cselekmény elkövetésének időpontját megelőzően sem volt egészséges szervezetű a vádlott, voltak természetes megbetegedései, mely alapján a véleményükben foglalt a következtetés vonható le. Korábban, így 2004-ben nem vizsgálták a vádlottat és az akkori vizsgálati eredmények sem álltak rendelkezésükre véleményük elkészítésekor.

Az Igazságügyi Szakértői és Kutató Intézet Veszprémi Intézete képviselőjében *szakértő 4 és szakértő 5 igazságügyi szakértők* ugyancsak fenntartották az írásban előterjesztett korábbi és a kiegészítő szakértői véleményükben foglalt azon megállapításait, mely szerint a vádlottnál elmebetegség, gyengeelméjűség, szellemi leépülés, tudatzavar nem volt

megállapítható sem a 2004-ben lefolytatott, sem pedig a jelenlegi vizsgálatuk során. Nem volt megállapítható olyan kóros állapot, amely a beszámítási képességet érintette volna. A tárgyaláson kifejtették továbbá, hogy 2004-ben is megvizsgálták a vádlottat, mégpedig a bűncselekmény elkövetését követően, 2004. május 26. napján. A testi vizsgálat alapján nem volt olyan jellegű klinikai tünet, amely durva elváltozásra utalt volna, magas vérnyomás akkor is észlelhető volt a vádlottnál. Rámutattak arra, hogy az akkori véleményük elkészítése során korábbi orvosi dokumentumokat is figyelembe vettek, így többek között a veszprémi kórház szemészeti ambulanciáján és belgyógyászati osztályán a 2003. novemberében, a vádlott vizsgálata során keletkezett eredményeket. Kifejtették, hogy az első vizsgálatukat követően következtek be azok a testi elváltozások, amelyek jelenleg észlelhetőek. Kétségtelen, hogy a vádlott mostani állapota a korábbihoz képest jelentősen romlott, ez azonban a beszámítási képességét jelenleg nem korlátozza és a bűncselekmény elkövetésekor sem korlátozta. Kifejtették továbbá, hogy a vádlott állapota szokványos bv-körülmények közötti elhelyezését nem teszi lehetővé, azonban bv-kórházi elhelyezésre lehetőség van.

A bizonyítási eljárás befejezését követően az ügyész perbeszédében az átiratban foglaltakat fenntartotta. Kifejtette azt, hogy az első fokú bíróság által megállapított tényállás több helyen kiegészítésre, illetőleg helyesbítésre szorul, így azzal, hogy **tanú 9** a cselekmény elkövetése időpontjában a 18. életévét még nem töltötte be, hiszen ez a minősítés szempontjából lényeges. Ugyancsak kiegészítésre szorul a tényállás a lefoglalt kábítószeres hatóanyagtartalmát illetően, valamint a vádlott egészségügyi állapotára vonatkozó adatokkal. Rámutatott arra, hogy az első fokú bíróság a tényállás alapján helyesen következtetett a vádlott büntetőjogi felelősségére, a minősítés azonban kiegészítendő azzal, hogy a vádlott forgalomba kívánta hozni **tanú 9** segítségével a kábítószeret. Kifejtette, hogy a vádlott lakásán lefoglalt kábítószer vonatkozásában csupán a megszerzés, illetőleg a tartás önálló befejezett bűncselekményi alakzata állapítható meg, hiszen azt „csak birtokában tartotta” a vádlott, magatartása e tekintetben 1 rb, a Btk. 282.§ (1) és (2) bekezdés b/ pontja szerint minősülő jelentős mennyiségű kábítószer tartásával elkövetett kábítószerrel visszaélés büntetnének a megállapítására alkalmas.

A büntetés kiszabási körülmények vonatkozásában kiemelte, hogy a tartással megvalósított cselekmény a jelentős mennyiség alsó határának a többszöröse és a meg nem lévő kábítószerrel is hasonló mennyiségről beszélhetünk. Nyomatékos súlyosító körülményként kérte értékelni továbbá azt, hogy a cselekmény **tanú 9** halálához vezetett. Indítványozta, hogy a meghallgatott szakértők közül a Veszprémi Szakértői Intézet véleményét fogadja el az ítéletábra, arra figyelemmel, hogy ők két esetben vizsgálták meg a vádlottat és semmiféle beszámítási képességet korlátozó tényezőt nem találtak, míg a .szakértő 1 szakértő által adott vélemény tekintetében kételyek támadtak, ugyanis nem foglalt állást tekintetben, hogy mi alapján állapították meg a szakértői véleményben előadottakat.

Indítványozta továbbá, hogy az ítéletábra halmazati büntetés kiszabásával jelentős mértékben emelje meg a szabadságvesztés mértékét, melynek végrehajtási fokozatát fegyházban állapítsa meg a Btk. 42.§ (2) bekezdés b/3. pontja alapján. Egyebekben az első fokú bíróság ítéletének a helybenhagyását indítványozta.

A vádlott meghatalmazott védője indítványozta, hogy az ítéletábra a szakértő 1 szakértő által adott véleményét fogadja el és állapítsa meg, hogy a vádlott beszámítási képessége enyhe-közepes fokban volt korlátozott, tekintettel arra, hogy a vádlottra nézve kedvezőbb ez a szakértői vélemény. Rámutatott, hogy a vádlott 72 éves, a cselekmény elkövetésekor 7 évvel volt fiatalabb, büntetlen előéletű és a beszámítási képessége a korábban kifejtetteknek megfelelően enyhe-közepes fokban volt korlátozott. Indítványozta, hogy olyan büntetést szabjon ki az ítéletábra, melynek értelmében a vádlottnak a szabadságvesztést nem kell letöltenie.

A vádlott előadta, hogy nem vett részt semmiféle kábítószer kereskedelemben, Budapesten él élettársi kapcsolatban.

A másodfokú bíróság a védelmi fellebbezést alaptalannak, míg a fellebbviteli főügyészség indítványában foglaltakat részben alaposnak találta.

Az ítéletábra a Veszprém Megyei Bíróság ítéletét a Be. 348.§ (1) bekezdése alapján felülbírált. Ennek során megállapította, hogy az első fokú bíróság a büntetőeljárás törvény előírásainak megfelelően - figyelemmel a megismételt eljárás szabályaira is - folytatta le az eljárást.

Az ítéletábra álláspontja szerint a megyei bíróság a bizonyítékok felsorolása és értékelése során a jogszabályban írt kötelezettségének eleget tett. A vádlott tagadásával szemben értékelte **tanú 10**, **tanú 8** tanúk vallomásait, a Veszprém Megyei Bíróság 5.B.681/2005. számú eljárása során hozott ítélet megállapítását, a vádlott feljegyzéseit, a bejelentést, a házkutatás adatait és az eljárás során rendelkezésre álló egyéb adatokat. Ezek egyenkénti és együttes értékelésével, összevetésével állapította meg a tényállást.

A másodfokú eljárás során a becsatolt szakvélemények, valamint a meghallgatott szakértők vallomások közül az ítéletábra a Veszprémi Szakértői Intézet véleményében foglaltakat fogadta el a tényállás részeként, mivel álláspontja szerint lehetőség volt az eltérő vélemények mérlegelésére, ugyanis a két szakértői vélemény nem ugyanazokra az adatokra épült.

A vádlott jelenlegi egészségügyi állapotára vonatkozóan a két szakértői vélemény között nincs eltérés, azonban a vádlott beszámítási képességét illetően a Veszprémi Szakértői Intézet 2004-ben kelt szakértői véleménye megalapozott, hiszen elkészítése során lehetőség volt a vádlott vizsgálatára és ennek következtében olyan adatok álltak rendelkezésre, amelyek már jelenleg nincsenek meg, nem pótolhatóak, mivel a vádlott egészségi állapotában jelentős változás következett be.

A fentiekben kifejtettek alapján az első fokú bíróság ítéleti tényállását az ítéletábra nagyrészt, lényegét tekintve megalapozottnak tartotta, azonban a másodfokú eljárás során felvett bizonyítás eredményeképpen a tényállását a vádlott egészségügyi állapotára vonatkozóan kiegészíti azzal, hogy a vádlott jelenleg súlyos fokú magas vérnyomás megbetegedésben szenved. Nála a bal felső és alsó végtag agykárosodással magyarázható

jelentős fokú gyengesége alakult ki, ez mozgását alapvetően korlátozza, bizonyos tevékenységek körében mások segítségére szorul. A magas vérnyomás betegség, az agyi keringészavar, a szemfenéki eltérés súlyos fokú általános érlemeszesedésre utal. A részére javasolt gyógykezelés, gyógyszerek szedése feltétlen indokolt. Jelenlegi állapota szokványos bv-körülmények közötti elhelyezését nem teszi lehetővé, azonban bv-kórházi körülmények közötti elhelyezésre alkalmas.

Az ítéletábra a tényállás pontosítására vonatkozóan osztotta a fellebbviteli főügyészség indítványában foglaltakat, és ennek megfelelően a tényállást kiegészítette azzal, hogy **tanú 9** 1987-ben született, tehát a cselekmény elkövetési időpontjában a 18. életévét még nem töltötte be.

Ugyancsak pontosítandó a tényállás a lefoglalt kábítószer hatóanyagtartalmára vonatkozóan oly módon, hogy az 1415 db MDMA tartalmú tabletta hatóanyagtartalma 93,95 +/- 1,81 gramm, mely a jelentős mennyiség alsó határának 4,67-szeresét teszi ki. A lefoglalt 27,86 gramm sárgásfehér por pszichotróp anyag, ami diapezámot tartalmaz. Ugyancsak kiegészítendő a tényállás azzal is, hogy II.r. vádlott által **tanú 9-nek** átadott kb. 5000 db ecstasy tabletta hatóanyagtartalma 150 gramm MDMA, mely a jelentős mennyiség alsó határának 750 %-a, míg a 350 gramm speed por 6 gramm amfetamint tartalmaz, amely a jelentős mennyiség alsó határának 60 %-a.

A fenti kiegészítésekkel, illetőleg korrekciókkal az első fokú bíróság ítéletének tényállása teljes mértékben megalapozott, amely a másodfokú eljárásban a felülbírálat alapját képezte.

A megállapított tényállás alapján az első fokú bíróság okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére és a bűncselekmény minősítése is törvényes.

Az ítéletábra egyetértett a fellebbviteli főügyészség azon álláspontjával, hogy kiegészítendő a jogi indokolás azzal, hogy a vádlott cselekményét forgalomba hozatallal követte el. Nem osztotta azonban a főügyészség véleményét az ítéletábra atekintetben, hogy a vádlott a tőle lefoglalt jelentős mennyiségű kábítószer forgalomba hozatalát nem kezdte meg, arra kísérletet sem tett, hanem azt csupán birtokában tartotta, és ezért ezen magatartása a Btk. 282.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés b/ pontja szerint minősülő jelentős mennyiségű kábítószer tartásával elkövetett kábítószerrel visszaélés büntetnének a megállapítására alkalmas.

Az ítéletábra véleménye szerint a vádlott cselekményét összességében kell értékelni. Nincs lehetőség a tartás kiemelésére, hiszen a forgalomba hozatalnak része volt a kábítószernek a beszerzése, az országba behozatala, annak a tartása, a forgalomba hozatala, illetőleg az előzetes letartóztatás ideje alatt II.r. vádlott részéről **tanú 9-nek** történő átadása is. A vádlott cselekménye így egységesen forgalomba hozatalnak minősül, melyet az időközben elhalálozott II.r. vádlottal társtettesként követett el.

Az ítéletábra a büntetés kiszabása során sem az enyhítésre, sem a súlyosításra irányuló indítvánnyal nem értett egyet.

A büntetés kiszabása során az első fokú bíróság a súlyosító és enyhítő körülményeket megfelelően vizsgálta. A büntetés kiszabása során a bűncselekmény tárgyi oldala nem volt

figyelmen kívül hagyható, hiszen a kábítószernek a mennyisége a jelentős mennyiség alsó határát többszörösen meghaladta. Figyelemmel kellett azonban lenni az alanyi oldalra is, vagyis a vádlott idős korára, valamint a jelentős időmúlásra, illetőleg a jelenlegi egészségügyi állapotára, mely összességében lehetővé tette a megyei bíróság által hivatkozott enyhítő rendelkezés alkalmazását.

A szabadságvesztés végrehajtási fokozata vonatkozásában a megyei bíróság ítéletében elírás található, az helyesen 43.§ a/ pontja, mely szerint börtönben kell végrehajtani, ugyanis fegyházban a 42.§ (2) bekezdés b/3. pontja alapján, a 3 évi, vagy ennél hosszabb tartalmú szabadságvesztést kell végrehajtani, ha a büntetést visszaélés kábítószerrel súlyosabban minősülő esetei miatt szabták ki.

Az ítélet tábla a megyei bíróság kiutasításra vonatkozó rendelkezését megváltoztatta és a végleges hatályú kiutasítást mellőzte, mivel álláspontja szerint annak feltételei nem állnak fenn.

Az ítélet tábla utal arra, hogy az első- és a másodfokú bíróság a Btk.2.§-ának főszabályát alkalmazta akkor, amikor a bűncselekményt az elkövetéskor hatályos törvény szerint bírálta el. Ennek értelmében lehetőség volt annak a nem magyar állampolgár elkövetőnek a Magyar Köztársaság területéről történő kiutasítására, akinek az országban tartózkodása nem kívánatos. Az akkori szabályozás értelmében végleges hatállyal az volt kiutasítható, akinek az országban való tartózkodása - figyelemmel az elkövetés jellegére és az elkövető kapcsolataira - a közbiztonságot jelentősen veszélyezteti. (Btk.61.§(1) és (3)bekezdés)

Az ítélet tábla felülvizsgálata során megállapította, hogy a kiutasítás mellékbüntetés alkalmazása a vádlott vonatkozásában nem indokolt. A vádlott életkorára, egészségügyi állapotára, valamint a bűncselekmény elkövetése óta eltelt hosszú időmúlásra tekintettel - mely időtartam alatt, a rendelkezésre álló adatok szerint nem került összetűzésbe a törvényekkel - az ítélet tábla álláspontja szerint az országban való tartózkodása a közbiztonságot nem veszélyezteti. A vádlott hosszú idő óta élettársi kapcsolatban él Magyarországon, így kiutasításával sérülne családi életének tiszteletben tartásához való joga is. A fentiek miatt tehát nincs ok és indok a vádlott kiutasítására.

Az Ítélet tábla utal továbbá arra is - hogy bár a felülbírálat során a korábban kifejtettekre tekintettel nem az elbíráláskor hatályos törvényt alkalmazta -, Magyarországnak az Európai Unióhoz való csatlakozását követően a kiutasításra vonatkozó szabályok lényegesen módosultak, hiszen a szabad mozgás és tartózkodás jogával rendelkező személlyel szemben csak nagyon szigorú feltételek fennállása esetén van helye végleges hatályú kiutasításnak. Jelen ügyben a végleges kiutasítás alkalmazása - figyelemmel a jogszabályváltozásokra - a végrehajtás során ütközne akadályba, hisz a jelenleg hatályos szabályozás miatt eleve végrehajthatatlan szankciót jelentene.

Az ítélet egyéb rendelkezései törvényesek azzal, hogy a lefoglalt kábítószer elkobzásának a Btk. 77.§ (1) bekezdés d./ pontja alapján van helye, hiszen a bűncselekményt erre követték el.

A fentiekben kifejtettek alapján a Győri Ítélet tábla a Veszprém Megyei Bíróság sérelmezett 5.B.529/2009/17. számú ítéletét a rendelkező részben foglaltaknak megfelelően a Be. 372.§

(1) bekezdése alapján megváltoztatta, egyebekben a Be. 371.§ (1) bekezdése alapján helyben hagyta.

Az ítélet tábla a Btk. 99.§ (3) bekezdése alapján rendelkezett a házi őrizetben töltött idő szabadságvesztésbe történő beszámításáról, valamint arról, hogy a másodfokú eljárásban felmerült bünyügyi költségből a Be. 381.§ (1) bekezdése alapján 159.834 Ft-ot a vádlott, míg a további 338.438 Ft tolmácsolási és fordítási díjat az állam viseli.

Győr, 2010. október 19. napján

Dr.Kovács Tamás sk.
a tanács elnöke

Dr. Zólyomi Csilla sk.
a tanács tagja, előadó

Dr. Takácsné dr. Helyes Klára sk.
a tanács tagja

Záradék:

A fenti ítélet, valamint a Veszprém Megyei Bíróság 2009. szeptember 24. napján kelt ítéletének meg nem változtatott része 2010. október 19. napján jogerőre emelkedett és végrehajtható.

Győr, 2010. október 19. napján

Dr. Kovács Tamás sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelélül:

Kiadó